

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121201133
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2121201133.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudcov: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa A. XXXX/XX, C., zastúpený: Michalička advokáti s.r.o., advokátka kancelária, so sídlom Halenárska 18, Trnava, IČO: 53 309 936, o zaplatenie 6.710,43 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 38Csp/16/2021-106 zo dňa 10.11.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd výrokom I. rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie sumy 664,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 166,- eur od 19.01.2021 do zaplatenia, zo sumy 166,- eur od 16.02.2021 do zaplatenia, zo sumy 166,- eur od 17.03.2021 do zaplatenia, zo sumy 166,- eur od 19.04.2021 do zaplatenia, zastavil, výrokom II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 6.046,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.710,52 eur od 27.07.2018 do 19.01.2021, zo sumy 6.544,52 eur od 20.09.2021 do 16.02.2021, zo sumy 6.378,52 eur od 17.02.2021 do 17.03.2021, zo sumy 6.212,52 eur od 18.03.2021 do 19.04.2021, zo sumy 6.046,52 eur od 20.04.2021 do zaplatenia a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200,- eur splatných vždy do 28. dňa v mesiaci s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania sa s plnením čo i len jednej splátky sa stane splatným celý dlh a výrokom III. o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 497, § 499 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d) a g), § 9 ods. 2 písm. i) a k), § 11 ods. 1 písm. a) až g) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 232 ods. 2 až 4, § 251, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 6246977 zo dňa 16.12.2016 (ďalej len „Zmluva“)

právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytol žalovanému sumu 10.000,- eur, ktorú sa zaviazal vrátiť v 120 mesačných splátkach po 165,37 eur, z toho 4,97 eur poistenie k 20. dňu v mesiaci, celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu 119.248,- eur. Prvá splátka bola splatná 20.01.2017 a posledná 20.12.2026. Úroková sadzba bola dohodnutá 15,90% ročne, RPMN bola 15,90%, priemerná RPMN bola 9,27%, celkové náklady spotrebiteľa 9.248,- eur. Žalovaný zaplatil sumu 6.315,18 eur. Právny predchodca žalobcu zaslal dňa 26.05.2018 žalovanému Predžalobnú upomienku, kde žalovaného upozornil na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 416,11 eur. Žalovaného zároveň upozornil, že ak do 05.07.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 03/2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Zásielka sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila dňa 15.06.2018 ako neprevzatá v odbernej lehote. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.07.2018 označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu z úverovej zmluvy v celom rozsahu naraz. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola pohľadávka postúpená zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s. na spoločnosť súčasného žalobcu. Žalobca (pôvodne VÚB, a.s.) sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 26.02.2021 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.954,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 6.954,19 eur od 27.07.2018 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 243,76 eur ešte pred jej dorúčením žalovanému, súd v zmysle § 145 ods. 3 CSP, konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Predmetom konania tak bolo zaplatenie sumy 6.710,43 eur s úrokom z omeškania 5% ročne od 27.07.2018 do zaplatenia. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z.z. a zákona č. 250/2007 Z.z.). Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Súd pristúpil k skúmaniu jednotlivých obsahovaných náležitostí zmluvy a zistil, že obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Osobitne sa súd zaoberal námietkou žalovaného, že zmluva obsahuje nesprávne uvedenú výšku úrokovej sadzby výška 15,90% ročne po zadaní premenných do vzorca táto predstavuje výšku 14,845%. Zmluvnému úroku vo výške 15,90% ročne by zodpovedala splátka vo výške 166,89 eur. Súd k tejto argumentácii uvádza, že výška úrokovej sadzby je v zmluve uvedená riadne. V zmysle § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, je vyžadované, aby výška úrokovej sadzby bola v zmluve uvedená. Nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom. Veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Rozhodným pre prípadné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru je potom nesprávne uvedená výška RPMN (§ 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ), pričom toto jej nesprávne uvedenie musí byť v neprospech spotrebiteľa. V prípade RPMN, ktorá v zmysle tvrdení žalovaného po zadaní premenných do vzorca, je vo výške 14,845% nemožno dospieť k záveru, že jej uvedenie vo výške 15,90% je v neprospech spotrebiteľa. Súd takisto nezistil chýbajúce náležitosti v predmetnej úverovej, ktoré by mali za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ. Výška úrokovej sadzby 15,90% je zhodná s výškou RPMN, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 15,90 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ, ktorá v rozhodnom období predstavovala 20%, tak ako je uvedené v úverovej zmluve. Do celkových nákladov spotrebiteľa nebola zarátaná splátka poistenia vo výške 4,97 eur, keď vychádzajúc zo zmluvy čl. IV. Prihláška k poisteniu schopnosti splácať pôžičky sa uvádza, že poistenie nie je povinné. Poistenie k úveru bolo teda dobrovoľné a bolo len na rozhodnutí žalovaného ako dlžníka, či žiada poistenie základné, komplexné alebo ho odmieta. Nakoľko uzavretie poistenia nebolo podmienkou získania úveru, v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ poistné nepatrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, a teda nepatrí ani do výpočtu RPMN. Súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalovaného, že premenné dosadené do vzorca v zmluve sú zmätočné, keď v časti Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere je v časti „Ročná percentuálna miera nákladov“ na str. 1 (č.l. 20 spisu) je uvedený počet splátok vo vzorci 12 a na str. 12, bod 2. (č.l. 15 spisu) je uvedený počet splátok vo vzorci 120. Uvedená nezrovnalosť predstavuje podľa názoru súdu len chybu v písaní, keď zo samotnej zmluvy je zrejmé, že počet splátok je 120. Samotná zmluva, resp. jej znenie je označené číslami listov 4/18 (začiatok zmluvy, č.l. 11 spisu)

až 11/18, kde sa nachádzajú podpisy zmluvných strán. Ďalšie listiny tvoria len prílohy k zmluve, avšak zo samotnej zmluvy je počet splátok zrejmy, čl. II. zmluvy a aj predpoklady pre výpočet výšky RPMN čl. IX. bod 7. zmluvy. Navyše nižšie, pri premenných potrebných na dosadenie do vzorca na str. 1/18 sa už uvádza, že počet splátok je 120, nesprávne je táto premenná uvedená len v samotnom vzorci. Uvedené však podľa názoru súdu nemá za následok bezúročnosť alebo bez poplatkovosť úveru. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného aj úrok z omeškania, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,00 % (5 + 0,00 %) ročne dňom 27.07.2018, keďže úver bol zosplatený dňa 19.07.2018. Zosplatenie bolo žalovanému doručené poštou zásielkou, ktorá bola odoslaná dňa 19.07.2018, pričom v zmysle zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručenú 5. deň od odoslania. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného, mal súd za to, že je dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach po 200,- eur mesačne so splatnosťou do 28. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Súd uložil žalovanému povinnosť plniť dlh v splátkach vo výške 200,- eur, keď prihliadol na jeho sociálnu situáciu (vyživovacia povinnosť pre dve maloleté deti, výška nesplatennej istiny), pričom na ochranu žalobcu slúži, že v prípade nesplnenia čo i len jednej splátky žalovaným sa jeho dlh stáva splatným v celom rozsahu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP, keď žalobcovi priznal vo výroku III. nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (100%), nakoľko bol v konaní plne úspešný, keď mu bola priznaná suma 6.046,52 eur a zastavenie konania v časti sumy 664,- eur zaviniť žalovaný z dôvodu vykonaných úhrad na žalovanú sumu. V konaní pritom nebol tvrdený a súd sám nezistil žiaden dôvod na aplikáciu § 257 CSP.

4. Voči výroku II. a III. rozsudku podal odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Odvolanie odôvodnil tým, že v úverovej zmluve nie je splnená náležitosť riadneho uvedenia úrokovej sadzby, ktorá bola v zmluve uvedená vo výške 15,90 % ročne, avšak jej prepočítaní so zadanými parametrami úveru, t.j. 160,40 eur splátka x 120 splátok pri výške úveru 10.000,- eur predstavuje úroková sadzba úveru hodnotu 14,845 % ročne. Zmluvnému úroku vo výške 15,90 % ročne zodpovedá splátka vo výške 166,89 eur. Z čoho vypláva, že úhradou sumy 160,40 eur sa žalovaný dostáva do omeškania so splatením príslušenstva pohľadávky mesačne vo výške 6,49 eur, čím mu vzniká splatný záväzok voči žalobcovi. Žalobca pre výpočet použil nasledovný vzorec pre výpočet anuitnej splátky a veličiny,

$$r = 0,0123708$$

$$a = D \times \frac{r}{1 - v^{n \cdot 12}} = 10\,000 \times \frac{0,0123708}{1 - (1/1,0123708)^{120}} =$$

a = výška mesačnej splátky úveru (anuity) 160,40 eur;

D = výška poskytnutého úveru (10 000,- eur);

r = mesačná úroková sadzba v relatívnom vyjadrení 14,845 % (t.j. 0,0123708, ktorú dostaneme ako 14,845 delené 12 a delené 100, nakoľko ide o vyjadrenie v percentách z celku 100, ktorým je 1) ;

v = diskontný faktor = 1 / (1+r);

n = celkový počet mesiacov splácania úveru (120) predstavuje mocninu.

Odvolateľ má pritom za to, že ak bola pri výpočte uvedená úroková sadzba 15,90 %, za použitia uvedeného vzorca by predstavovala mesačná splátka úveru hodnotu 166,89 eur, keďže táto však bola vo výške 160,40 eur, dochádza tak k vzniku nedoplatku na mesačnej splátke úroku žalovaného. Táto skutočnosť sama o sebe spôsobuje bezúročnosť úveru, avšak ak by sme pre výpočet RPMN použili správne vypočítanú splátku 166,89 eur a ostatné veličiny budú nezmenné, RPMN bude 16,92 %, čo predstavuje vyšiu RPMN v neprospech žalovaného. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť máme za to, že ak bola RPMN uvedená nesprávne (vo vyššej výške) tak je potrebné na túto náležitosť nahliadať, ako by v úverovej zmluve nebola uvedená vôbec. Pri použití zákonného vzorca prostredníctvom kalkulačky pre výpočet RPMN portálu FinInfo je výpočet RPMN z úveru za predpokladov uvedených v úverovej zmluve v hodnote 15,73 % (ročný úrok 15,90 %, suma úveru 10 000 eur, mesačná splátka 160,40 Eur), t.j. RPMN bola v úverovej zmluve uvedená nesprávne. Ak by sme pre výpočet RPMN použili správne vypočítanú splátku 166,89 eur a ostatné veličiny budú nezmenné, RPMN bude 16,92 %. Pokiaľ ide o bod 28. odôvodnenia rozsudku, podľa ktorého súd prvej inštancie nezahrnul pri výpočte RPMN

do výpočtu sumu poistného, odvolateľ poukázal na ustanovenie čl. IX. ods. 7 zmluvy kde sa uvádza, že do výpočtu RPMN sa zahŕňa „Ak - výška splátky s poistením“. Predmetné dojednanie predstavuje dojednanie zmluvných strán, ktoré sa síce líši od ustanovenia §2 ods. g) ZoSÚ – „do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok“, avšak toto dojednanie zmluvných strán predstavuje „prísnejšie“ dojednanie v porovnaní so zákonom, keď na rozdiel od zákona určuje povinnosť žalobcu premietnuť do RPMN poistenie úveru bez pohľadu na to, či bolo poistenie dojednané ako podmienka získania úveru alebo nie. Dikcia ustanovenia čl. IX. ods. 7 zmluvy totiž jasne zahŕňa do výpočtu RPMN aj poistenie, pričom rovnako postupuje aj žalobca pri výpočte splátky úveru v splátkovom kalendári, kde rovnako do splátky úveru zahŕňa splátku poistenia úveru. Poukazujeme zároveň na disproporciu pri uvedení RPMN, na ktorú poukázal aj sám žalobca, keď v čl. IX ods. 7 zmluvy uvádza, že do výpočtu RPMN je zahrnutá splátka s poistením a na str. 12 zmluvy v „informácii o ročnej percentuálnej miere nákladov“ bola RPMN uvedená so splátkou bez poistenia vo výške 15,90 %, čo je v rozpore s čl. IX ods. 7 zmluvy. Z uvedeného vyplýva, že zmluva si navzájom vo svojich článkoch protirečí, resp. žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul to čo v skutočnosti RPMN obsahovala. Z toho dôvodu výpočet RPMN nezodpovedá reálnej hodnote RPMN. Argumentácia súdu o tom, že RPMN musí byť uvedená v zmluve v neprospech žalovaného, čím nižšie uvedená RPMN nie je, a preto sa nejedná o bezúročný úver nie je správna. RPMN je totiž informácia o výške nákladov spotrebiteľa pre daný úver a práve je uvedenie v nižšej výške ako je skutočná znamená porušenie informačnej povinnosti spotrebiteľa, keď tento sa domnieva, že náklady na jeho úver predstavujú „len“ 15,90% hodnoty úveru, pričom však skutočné náklady na tento úver predstavujú v tomto prípade 15,91% (ročný úrok 15,90 %, suma úveru 10 000 eur, vypočítaná mesačná splátka portálu FinInfo 166,89 eur, poistenie 4,97 eur mesačne). Poukázal zároveň na rozhodnutie Krajského súdu Trnava v obdobnej právnej veci sp.zn. 25Co/67/2019 zo dňa 25.2.2020, kde krajský súd zastáva rovnaké právne a skutkové názory ako sú prezentované vyššie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca s tým, že žalovaným napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Je toho názoru, že súd sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. S rozhodnutím súdu, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere stotožňuje. Má za to, že kalkulačka na výpočet RPMN uvedená na web stránke D. je nepoužiteľná pre správny výpočet RPMN v danom prípade, keďže umožňuje nastavenie splatnosti splátky iba na začiatku resp. na konci obdobia. Splatnosť splátky pri danom produkte/úvere je k 20. dnu v mesiaci, takže hodnota vypočítaná vyššie uvedenou kalkulačkou bude priaznivejšia resp. nepriaznivejšia pre spotrebiteľa v závislosti od zvolenia splatnosti splátky či na začiatku resp. na konci obdobia, keďže neumožňuje nastavenie presného dňa v mesiaci. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie postupom v zmysle ust. 387 ods. 1 CSP v žalovaným napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správnej závere ohľadom toho, že žaloba bola podaná dôvodne, lebo úver poskytnutý žalobcom nie je možné hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov podľa ZoSÚ.

9. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania dospel k záveru, že námietky uplatnené žalovaným boli už prezentované z jeho strany v konaní pred súdom prvého stupňa a tento sa s nimi náležite vysporiadal v odôvodnení rozsudku. V záujme vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, odvolací súd uvádza nasledovné: odvolateľ v prvom rade namieta nesprávne uvedenú výšku úrokovej sadzby v Zmluve, keď podľa jeho výpočtu predstavuje úroková sadzba úveru hodnotu 14,845 % ročne, a nie 15,9 %. Odvolací súd má za to, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj, ktorý musí byť medzi zmluvnými stranami dohodnutý, nesmie prekračovať zákonom prípustnú mieru a musí byť v zmluve riadne uvedený. Je nepochybné, že pôvodný veriteľ a žalovaný si dohodli úrokovú sadzbu vo výške 15,9 % ročne, pričom súd prvej inštancie správne poukázal na to, že neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ, pričom táto riadne bola uvedená v zmluve podľa vyššie cit. § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že podľa jeho výpočtov, takto dohodnutej úrokovej sadzbe zodpovedá výška mesačnej splátky 166,89 eur, a nie suma 165,37 eur (resp. vo výške 160,40 eur bez poistenia), tu odvolací súd poukazuje na to, že obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj výška splátok podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ. Ak pôvodný veriteľ ako dodávateľ uviedol do Zmluvy splátku v nižšej sume, než mal nárok podľa úrokovej sadzby, potom je táto skutočnosť v neprospech žalobcu, a nie žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý tým pádom nebol povinný splácať úver v splátkach, ktoré by zodpovedali úrokovej sadzbe vo výške 15,90 % a naopak, veriteľ nebol oprávnený žiadať splácanie úveru v splátkach iných, než bolo dohodnuté. Vo výsledku je teda zrejmé, že v Zmluve bola uvedená výška splátky v sume nižšej, než by zodpovedala dohodnutej úrokovej sadzbe, teda nie v neprospech spotrebiteľa. Tu odvolací súd poukazuje na závery Súdneho dvora v rozsudku C-42/15, ktorého vplyv o.i. aj to, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Smernica Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES zakotvila v čl. 23, že členské štáty ustanovia pravidlá o sankciách za porušenie vnútroštátnych ustanovení prijatých na základe tejto smernice a prijmú všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. V čl. 10 ods. 2 písm. f) a h) smernice je zakotvené, že zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: úrokovú sadzbu úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, a ak sú k dispozícii, i akýkoľvek index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú úrokovú sadzbu úveru, ako aj čiastkové obdobia, podmienky a postupy pre zmenu úrokovej sadzby úveru; a ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby úveru, uvádzajú sa vyššie uvedené informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách (písm. f)) a výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (písm. h)). Je teda zrejmé, že ak bola výška splátky vzhľadom na dohodnutú úrokovú sadzbu vo výške 15,9 % dohodnutá v Zmluve v nižšej výške, teda nie v neprospech spotrebiteľa, nie je možné túto okolnosť vyhodnotiť ako takú, ktorá by zapríčinila neschopnosť žalovaného posúdiť rozsah svojho záväzku. Žalovaný bol v danom prípade informovaný o úrokovej sadzbe vo výške 15,9 %, pričom však dohodnutá splátka bola nižšia než zodpovedala tejto sadzbe, teda rozsah jeho záväzku splácať úver nebol väčší (resp. vo vyššej sume), než bol informovaný pri uzavretí Zmluvy.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

13. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

14. Ďalej odvolateľ namietal nesprávne uvedenú RPMN v Zmluve. Súd prvej inštancie správne v bode 28. odôvodnenia rozsudku poukázal na ust. § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ s tým záverom, že pokiaľ by RPMN mala činiť hodnotu, ktorú uvádza žalovaný, stále nie je v jeho neprospech. Tu má odvolací súd za to, že nie je správne tvrdenie žalovaného, že pre výpočet RPMN bolo potrebné ako jeden z koeficientov použiť výšku splátky, ktorá by zodpovedala sadzbe úroku 15,9 % ročne, a to vo výške 166,89 eur. Podľa prílohy č. 2 k ZoSÚ, do vzorca pre výpočet RPMN má byť ako premenná dosadená výška splátky. Tá bola v Zmluve uvedená v čl. III. Hoci je potrebné pripustiť, že veriteľ sa pri výpočte splátky pomýlil vo svoj vlastný neprospech a uviedol splátku nižšiu, než by zodpovedala dohodnutej úrokovej sadzbe, nemožno RPMN počítať z hodnôt (koeficientov), ktoré neboli v Zmluve uvedené, resp. neboli ani dohodnuté (viď význam symbolov vzorca podľa prílohy č. 2 k ZoSÚ). Ročná percentuálna miera nákladov ako hodnota slúži práve na to, že aby spotrebiteľ mal predstavu o tom, v akej miere bude zaťažovaný úrokmi a poplatkami spojenými s úverom. Žalovaný bol povinný splácať úver v splátkach po 160,40 eur + poplatok za poistenie vo výške 4,97 eur – spolu 165,37 eur, a nie vo výške 166,89 eur, preto práve v Zmluve uvedená výška splátky mala byť správne dosadená do vzorca výpočtu RPMN. Pokiaľ ide o námietky odvolateľa, či do výšky splátky mal byť zahrnutý poplatok za poistenie vo výške 4,97 eur, alebo nie, odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v bode 28 odôvodnenia, že poistenie nebolo povinné a žalovaný ho mohol odmietnuť. V bode IV. Zmluvy je daná možnosť výberu, či si dlžník zvolí základné poistenie, komplexné poistenie, alebo poistenie odmietne. V rámciku na výber bola zaznačená možnosť výberu základného poistenia, nemožno preto konštatovať, že by poistením bola podmienené uzavretie Zmluvy. Pokiaľ odvolateľ namieta, že v čl. IX. bod 7. Zmluvy je uvedené, že do výpočtu RPMN sa zahŕňa výška splátky s poistením, je potrebné dať mu za pravdu, že toto ustanovenie Zmluvy je v rozpore so str. 12 Zmluvy – informácie o RPMN a priemernej RPMN pre spotrebiteľský úver, kde sa už uvádza výška splátky bez poistenia, teda v sume 160,40 eur. Po zadaní vstupných parametrov úveru do kalkulačky výpočtu RPMN na stránke Ministerstva financií SR, a to dátum pôžičky 16.12.2016, výška pôžičky 10.000,- eur, výška splátky 160,40 eur a počet splátok 120, RPMN činí 14,85 %, teda je nižšia, než uvedená v Zmluve (15,90 %). Na dôvazok je potrebné podotknúť aj to, že aj keby do výpočtu RPMN bola zahrnutá výška splátky s poistením, t.j. 165,37 eur, výška RPMN by činila hodnotu 15,66 %, čo je stále nižšia hodnota, než v Zmluve uvedená RPMN 15,90 %. Na záver odvolací súd uvádza, že v danom prípade je bezpredmetné, či do výpočtu RPMN bude zvolená možnosť splatenie splátky na začiatku alebo na konci obdobia, hodnota RPMN je rovnaká v oboch prípadoch – 14,85 %. Je preto potrebné súhlasiť s tým, že výška RPMN bola v skutočnosti nižšia, než uvedená v Zmluve, čo však nie je v neprospech spotrebiteľa, a preto sankcia v podobe hodnotenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov nie je v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ na mieste.

15. Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn.: 25Co/67/2019, tu odvolací súd konštatuje, že skutkové okolnosti prípadu sa odlišovali najmä v tom, že úroková sadzba, ktorá bola uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola nižšia (13,9 %), než v skutočnosti – 13,99 %, teda bola v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa. V prejednávanej veci – sp. zn.: 24CoCsp/11/2023 však bola naopak uvedená úroková sadzba, ktorej by zodpovedali splátky vo vyššej hodnote než bolo uvedené v Zmluve, teda jednak nebola v Zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa a jednak tento údaj ani nebol spôsobilý spochybniť možnosť žalovaného posúdiť rozsah svojho záväzku.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd s prihliadnutím na správnosť záverov súdu prvej inštancie o tom, že úver nebolo možné hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov, napadnutý rozsudok vo výroku II. ako vecne správny, včítane závislého a vzhľadom na spôsob rozhodnutia aj vecne správneho výroku III. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

17. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 296 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu, pričom nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 257 CSP.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).